

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Litterae Quinquennales.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

LITERÆ QUINQUENNALES.

300

si habitatio, §. 1. ff. de usufr. Vinc. de Anna. singul. 304.

Ad decimum quintum, vide Covar. lib. 2. cap. 2. var. resolut. per totum.

LITERÆ QUINQUENNALES.

PRIMò, ista litera concessa à Principe non suffragantur, nec extenduntur ad creditores futuros.

Secundò, debitor, cui datum est quinquennium, debet cavere de debitis solvendis, Guid. Pap. *quest. 109. & quest. 97.* ubi dicit, his literis non impediri executionem sententiæ in Delphinatu, sed Covar. *pract. quest. c. 25. num. 7. ver. 13.* dicit impediri executionem etiam trium sententiarum conformium regulariter, *& lib. 2. cap. 1. num. 7. 8. & 9. var. Goin. resol. tract. ut sign. fol. 92 col. 1.* dicit non suffragari pensionario, nec impediri executionem trium sententiarum conformium, licet loquatur in *c. Odoardus.* de solut. sed potest dici idem de istis literis propter identitatem rationis de cessione bonorum. Vide Sylvest. in *ver. restitutio*, 7. §. 6. imò dolosus non est admittendus ad benef. *c. pervenit*, de solut. Caput. dec. 275. p. 1. & ita dicit fuisse iudicatum die 14. Martii, 1552.

Tertiò, debitor cui concessum est quinquennium ad solvendum suis creditoribus, decurso quinquennio, non potest bonis cedere, secundum communem opinionem, & gloss. *l. fin. in fin. C. qui bo. ced. pos. Novel. de iure proximo. §. 6. numero 37. & 38. Afflict. in dec. 378.*

Quartò, ista litera quinquennales, non possunt concedi à Principe ultra quinquennium, utputa, per septennium, & si concederentur, non valerent nec quoad quinquennium, Paul. de Cast. in *l. quoties, in fine. C. de prec. Imperat. offer. Afflict. decis. 107. nu. 3.*

Quintò, ista litera, & quæ moratoriae dicuntur, non comprehendunt causam dotis, Vinc. de Franch. *de c. 219. n. 1. & 2.*

Sextò, creditorum major pars potest affecturare debitorem, concedendo ei moratoriam, & compellere alios ad hoc, *l. si C. qui bon. ced. pos. Nav. cons. 3. de pact.*

Septimò, an ista concurrentia habeat locum in solutione pensionis, & aliorum, vide Anna. *singul. 101.*

Octavò, quando cessio bonorum potest, & debet fieri, & an huic privilegio possit renunciari, vide Covar. *lib. 2. c. 1. var. resol.*

Nonò, is, qui sub spe cessionis bonorum contrahit, non admittitur ad cessionem in bonorum, Addit. ad Dyn. in *ca. peccatum, in ver. venta. de re. iur. lib. 6. facit c. illud, de cler. excom. celebr.*

Decimò, de literis quinquennialibus vide Bul. Clem. VII. *quest. 31. & incipit, Cum ex multorum*, ubi decernit causas cessionis, vel discussionis bonorum aut dilationis quinquennalis, beneficiu impetrantes, infra tres menses causas expedire tenentur, & de *cap. Odoardus*, vide Bul. 33. ejusdem, *que incipit, Cum nuper*, & de moratoriis, & dilationibus non concedendis per quoscunque iudices, vide Paul. III. in *Bul. que est 70. que incipit, Nota sicut.*

LITÆ